

РЕШЕНИЕ

№ 2984

гр. София, 03.05.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Весела Николова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12420** по описа за **2015** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] от [населено място] срещу решение /без номер/ от 03.07.2015 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 18937/2014 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 11 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-676/16.07.2014 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

С оспореното НП на касатора на основание чл. 221, ал. 8, т. 7 от ЗППЦК е била наложена имуществена санкция, в размер на 15 000 лева за неизпълнение на законово задължение на чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Оплакванията могат да се групират в две групи: 1. Решение № 870-Е от 18.11.2013 г. не е връчено на дружеството по предвидения в ЗППЦК ред и 2. Не изпратена надлежна покана до представляващия дружеството за връчване на АУАН.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от адвокат Х., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва

жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Административен Съд С. – град, XV касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя. Първоинстанционният съд е приел, че дружеството-жалбоподател [фирма] е вписано под № РГ-05-1286 в Регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, воден от КФН.

С Решение № 870-Е/18.11.2013 г. заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ е наложил принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК спрямо [фирма], по силата на която дружеството било задължено в 7-дневен срок от получаване на решението за прилагане на ПАМ да представи в КФН отчет за изпълнение на задълженията си, съгласно условията на издадената от дружеството облигационна емисия за второ тримесечие на 2013 г. по чл. 100е, ал. 1, т. 2, хипотеза първа от ЗППЦК, по реда на чл. 43, ал. 1 от Наредба № 2 от 17.09.2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа (Наредба № 2), а именно - чрез единната система за предоставяне информация по електронен път - e-register.

Дружеството било уведомено за приложената принудителна административна мярка с писмо, изх. № РГ-05-1286-46/18.11.2013 г., към което било приложено Решение № 870-Е/18.11.2013 г. Писмото било изпратено на представения с писмо, вх. № РГ-05-1286-62/11.12.2013 г. в КФН електронен адрес за кореспонденция: [електронна поща]-consult.com. СРС е приел, че то е било получено от дружеството на 18.12.2013 г. Срокът за представянето в КФН на отчет за изпълнение на задълженията му, съгласно условията на издадената от дружеството облигационна емисия за второ тримесечие на 2013 г. по чл. 100е, ал. 1, т. 2, хипотеза първа от ЗППЦК, съгласно приложената принудителна административна мярка, изтекъл на 27.12.2013 г.

С писмо, изх. № РГ-05-1286-1/14.01.2014 г., представляващият [фирма] бил поканен да се яви в КФН, в срок от три дни от получаване на писмото за съставяне и връчване на АУАН, Писмото било изпратено на представения с писмо, вх. № РГ-05-1286-62/11.12.2013 г. в КФН електронен адрес за кореспонденция: [електронна поща]-consult.com и видно от известието за доставяне, същото било получено от дружеството на 14.01.2014 г. В указания в писмото срок в КФН не се е явил представител на [фирма], поради което АУАН № Р-06-60/27.01.2014 г. бил съставен, в отсъствие на нарушителя, при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XV касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е съобщено на пълномощник на касатора на 23.11.2015 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез СРС на 27.11.2015 г. /вх. № 87331/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал относимите за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи, които не се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

СРС е приел, че Решение № 870-Е от 18.11.2013 г. е било връчено на дружеството касатор на електронен адрес: [електронна поща]-consult.com, заявен от същото в КФН. В представените две заявления за регистрация, като лице за контакт е посочена В. В.. Настоящият съдебен състав намира, че в чл. 213 от ЗППЦК е уреден специален ред за връчване на книгата и уведомлението в производствата по налагане на принудителни административни мерки. В разглеждания казус е безспорно, че с Решение № 870-Е от 18.11.2013 г. на [фирма] е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 212 и следващите от ЗППЦК. По силата на чл. 213, ал. 2 и ал. 3 от ЗППЦК уведомяванията и съобщаванията в производството по ал. 1 могат да се извършват и с препоръчано писмо с обратна разписка, с телеграма, по телефона, телекса или факса. Уведомяванията и съобщаванията с препоръчано писмо с обратна разписка или с телеграма се удостоверяват с известие за доставянето им, по телефона - писмено от длъжностното лице, което ги е извършило, а по телекса или факса - с писмено потвърждение за изпратено съобщение. Ако уведомяванията и съобщаванията в производството по ал. 1 не бъдат приети на посочените от лицата или вписани в съответния регистър по чл. 30, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор адрес, телефон, телекс или факс, уведомяванията и съобщаванията се считат за извършени с поставянето им на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на заместник-председателя.

Безспорно е, че производството по налагане на ПАМ по чл. 212 от ЗППЦК завършва с издаване на решение. Законодателят е предвидил връчванията и уведомлението в това производство да се извършват по специален ред, от който не е изключено самото решение, което означава, че връчването на самото решение следва да бъде извършено по този ред.

След като Решение № 870-Е от 18.11.2013 г. не е връчено по посочения по-горе ред, няма как да се приеме [фирма] не е изпълнило разпоредената ПАМ, поради което не може да бъде привлечено към административно-наказателна отговорност.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила, но при неправилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби, поради което решението на СРС следва да бъде отменено, като по същество се отмени и процесното наказателно постановление.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 03.07.2015 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 18937/2014 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 11 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-676/16.07.2014 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

Решението е окончателно.